

Art. 12.

Funkcjonariuszowi państwowemu i zawodowemu wojskowemu, który wskutek przypadków, wymienionych w punkcie 2 art. 9 niniejszej ustawy utracił również zdolność do pracy zarobkowej — wymierza się uposażenie emerytalne według norm art. 19 niniejszej ustawy, doliczając ponadto do wysługi emerytalnej w granicach tegoż artykułu zależnie od stopnia utraty zdolności do zarobkowania, a mianowicie:

przy utracie zdolności od 35% do 54% —	2 lata
" " " " 55% „ 74% —	4 lata
" " " " 75% „ 84% —	6 lat
" " " " 85% „ 94% —	8 lat
" " " " 95% „ 100% —	10 lat

W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach, może właściwą władza naczelną w porozumieniu z Ministrem Skarbu przyznać uposażenie emerytalne w wymiarze wyższym od przewidzianego w ustępie 1 niniejszego artykułu aż do pełnej wysokości uposażenia w służbie czynnej (art. 17) będącego podstawą do obliczania uposażenia emerytalnego

Praktykantów i funkcjonariuszów państwowych mianowanych do odwołania w myśl ustawy o państwowej służbie cywilnej w przypadkach wymienionych w niniejszym artykule, traktuje się na równi z funkcjonariuszami państwowymi, mianowanymi na stałe.

Art. 13.

Doliczenie lat do wysługi emerytalnej w myśl art. 12 niniejszej ustawy następuje pod warunkiem:

1. niezdolności do służby, spowodowane przyczynami wskazanymi w punkcie 2 art. 9 niniejszej ustawy, stwierdzonej zarządzonej z urzędu badaniem komisji lekarskiej;

2. zgłoszenia wypadków w ciągu jednego roku tej władzy, przy której dany funkcjonariusz państwowy, względnie zawodowy wojskowy, służył.

W przypadkach, zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie a należycie usprawiedliwionych i udowodnionych, może władza przyjąć zgłoszenie, jeżeli nastąpiło ono nie później niż w trzy lata po zajściu wypadku.

Art. 14.

Skład i sposób urzędowania komisji lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, a komisji wojskowo-lekarskiej dla zawodowych wojskowych określi rozporządzenie Rady Ministrów, które też określi sposób oceny zdolności do służby (państwowej, wojskowej), sposób oceny stopnia utraty zdolności do pracy zarobkowej, a także sposób stwierdzenia przyczynowego związku choroby (kalectwa) ze służbą państwową, a względnie wojskową wogóle, specjalnie zaś ustalenie, iż choroba powstała z przyczyn przewidzianych w art. 9 niniejszej ustawy, sposób stwierdzenia powstania choroby, braku lub istnienia winy chorego (kaleki) w jej powstaniu, a następnie potrzeby pomocy osób postronnych, względnie

potrzeby umieszczenia w domu inwalidów, wzgl. w zakładzie dla umysłowo-chorych.

Art. 15.

Czas służby wojskowej, odbytej podczas wojny od dnia rozpoczęcia działań wojennych do dnia podpisania traktatu pokoju, liczy się przy wymiarze uposażenia emerytalnego podwójnie. Również podwójnie liczy się czas rzeczywiście pełnionej służby cywilnej, odbytej na terenie operacyjnym, podporządkowanym dowództwu armii, oraz okresy służby rzeczywiście pełnionej w formacjach wojskowych. Przy częściowej mobilizacji oblicza się w ten sposób czas służby, odbytej podczas wojny, tylko pełniącym służbę w formacjach zmobilizowanych a ponadto wojskowym zatrudnionym w Ministerstwie Spraw Wojskowych i Naczelnym Dowództwie.

Art. 16.

Przy ostatecznym obliczeniu lat wysługi emerytalnej nie uwzględnia się części roku do 6 miesięcy włącznie, natomiast okres przekraczający 6 miesięcy, liczy się jako pełny rok.

Art. 17.

Podstawą wymiaru uposażenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych jest uposażenie zasadnicze, otrzymywane ostatnio w służbie czynnej, bez dodatków.

Podstawą wymiaru uposażenia emerytalnego zawodowych wojskowych jest uposażenie w wymiarze dla zajmujących stanowiska służbowe poza stolicą, otrzymywane ostatnio w służbie czynnej, łącznie z dodatkiem wyrównawczym i innymi dodatkami, zaliczalnymi do uposażenia emerytalnego na zasadzie niniejszej ustawy.

Zmiany w stanie rodzinnym, które uzasadniają obniżenie uposażenia zawodowego wojskowego w służbie czynnej zasile po przeniesieniu zawodowego wojskowego w stan spoczynku, pociągają za sobą ten sam skutek w stosunku do uposażenia emerytalnego. Obniżka ta obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po zajściu zmiany w stanie rodzinnym.

Przy wymierzaniu uposażeń emerytalnych funkcjonariuszom państwowym lub zawodowym wojskowym, pełniącym służbę na placówkach zagranicznych i terenie w. m. Gdańska przyznaje się za podstawę wymiaru uposażenie czynne, jakie pobierałby pełniąc służbę w kraju.

Art. 18.

1. Funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy ostatnio przed przeniesieniem w stan spoczynku pełnili służbę na obszarze W. M. Gdańska, oraz pozostałym po nich rodzinom, Rada Ministrów władna jest przyznać na czas zamieszkania na tym obszarze dodatek do zaopatrzenia emerytalnego.

2. Prawo do tego dodatku gaśnie od pierwszego dnia miesiąca następującego po przesiedleniu się emeryta lub pozostałej po nim rodziny do miejscowości położonej poza obszarem Wolnego Miasta Gdańska.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Nie pożyczaj „Emeryta” nikomu, niech każdy sam prenumeruje

Nakładem Okręgowego Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu

Red. odpow.: Wiktor Pawłowski, Po:

Wydawniczej w Poznaniu. — K 30911